

Studenti chtějí noční studovnu, podepisují petici

MARTINA ŠARADÍNOVÁ
PAVEL KONEČNÝ

Přes pět stovek podpisů má na kontě elektronická petice, která požaduje zřízení noční studovny v centrální univerzitní knihovně ve Zbrojnici. Podle signatářů by výrazně přispěla ke zlepšení studijních výsledků, lepší pověsti univerzity a posloužila by i těm, kteří nemají vhodné studijní podmínky doma.

„Já sama se učím nejčastěji po nocích,“ přiznala iniciátorka petice Tereza Janásová, studentka psychologie. Petici chce 22. května předat akademickému senátu a rektorovi. „Je otázkou, do jaké míry by byla studovna využita, aby tam nechodil jeden student, aby to nebylo neekonomické,“ uvedl v první reakci rektor Miroslav Mašláň.

Podobný názor má prorektor Vít Voženílek, do jehož gesce knihovna patří. „Studovnu jsme schopni orga-

nizačně zabezpečit, jediné úskalí je v tom, jestli budeme schopni její provoz zaplatit. Záleží na její podobě,“ potvrzuje prorektor Vít Voženílek.

Znovu a znovu

Ředitelka knihovny Danuše Lošťáková tvrdí, že zájem o noční studovnu je už několik let. „Náklady odhaduji asi na sedmdesát tisíc korun,“ řekla Lošťáková. Její kalkulace vychází z toho, že by studovna byla malá místnost vedle vrátnice a noční provoz by

brigádně zajišťovali studenti. Stoly, třicet židlí, wi-fi, nic víc. Žádný přístup ke knižnímu fondu. I za to by ale někteří studenti byli vděční.

Noční studovna přitom na univerzitě už existuje. Od března je k dispozici medikům v nových Teoretických ústavech. „Studenti chtěli plný provoz. Požádal jsem studentské organizace o názor, když byla značná část pro, vyhověl jsem jim,“ komentoval situaci děkan lékařské fakulty Milan Kolář. „Když mám službu nebo jdu

pozdě z práce, studenti tam pořád jsou,“ dodal děkan.

Jde o možnost

„Já bych noční provoz knihovny určitě využil. Mohu se sice učit na privátě, ale v knihovně je večer větší klid,“ prohlásil posluchač doktorandského studia České filologie na filozofické fakultě Josef Nešpor.

Denně projde knihovnou na 1500 studentů.

Pokračování na straně 3

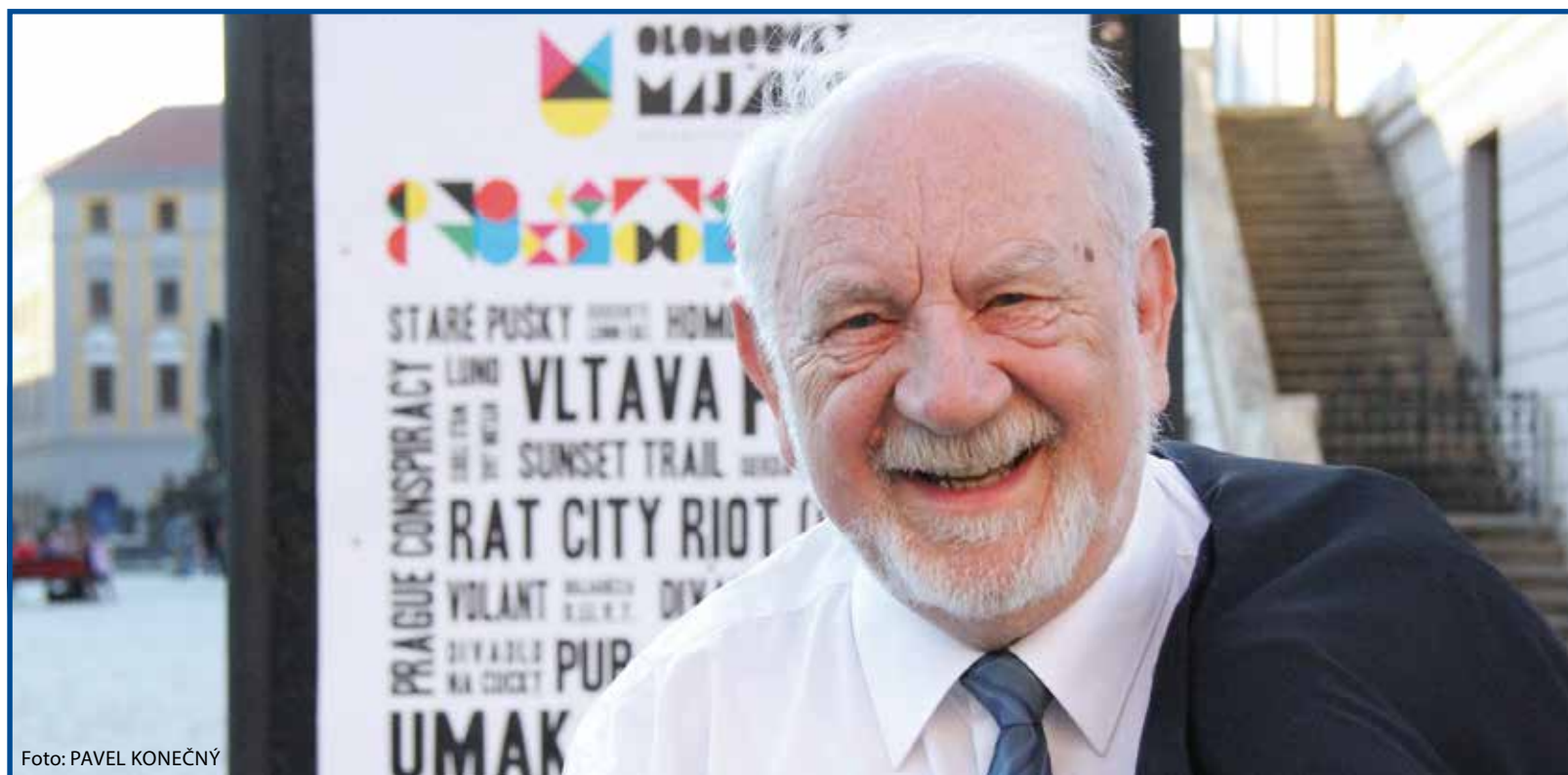

Foto: PAVEL KONEČNÝ

Budoucí král

Po Allenu Ginsbergovi, Josefu Škvoreckém či fotografu Jindřichu Štreitovi převzme letos korunu krále Majálesu Univerzity Palackého profesor Josef Jařab. Na jeho jméno se dohodli studenti stojící za přípravami oslav téměř jednohlasně.

V roce 440. výročí tak přebere korunu nejen vynikající pedagog a znalec americké literatury, ale také první listopadový rektor a osobnost, jež se významně zasloužila o rozvoj univerzity po roce 1989.

„Sice jsem dvakrát starší než Allen Ginsberg, který když byl vyhlášen králem máje, tak to dávalo asi větší smysl, neboť když máte osmatřicet let, můžete kralovat déle, než když máte dvakrát tolik. Přesto jsem potěšen. Když věnujete velkou část života práci pro univerzitu, tak jste s ní spojen skoro jako v manželství,“ okomentoval svou nominaci.

Korunu převzme v úterý 7. května na Horním náměstí na balkonu radnice. Svědky jeho korunovace nebudou jen nejvyšší zástupci města a univerzity, ale také studenti a Olomoučané účastníci se majálesového průvodu. (mar)

Více na straně 3

Nasadit korunu

Po dvou letech je tady univerzitní majáles a s ním korunovace krále. Profesora Jařaba jsem poprvé potkal před deseti lety a hned napoprvé na mne zapůsobil nesporným charismatem. A také silou myšlení, nebo spíše myšlenky. Jedna taková jeho myšlenka stála i za zrodem informačního centra univerzity, a v důsledku pak za vznikem naší ústřední knihovny. Dnes si bez Zbrojnice, která se příznačně stane centrem majálesu, dokáže studium představit málokterý student. Ale přesto jí, stejně jako Josefu Jařabovi, chybí příslovečná koruna, a to studovna s celonočním provozem, za níž nyní studenti sepisují na internetu petici. Snad bude i jejich snaha korunována úspěchem.

Ondřej
Martínek
redaktor

Univerzita se představila na jarní Floře

Mezinárodní výstava a veletrh květin Flora Olomouc nesla letos poprvé podtitul Vivat Academia, nechala se inspirovat 440. výročí založení olomoucké univerzity.

Ve třinácti stáncích prezentovali studenti zábavnou formou mnohé, čemu se dnes jednotlivé fakulty věnují. V pavilonu B se univerzita představila na velkoplošných panelech. Jubileem se inspirovala i jarní floristická soutěž v aranžování květin. Hudební ozdobou mezinárodní zahradnické výstavy byl i smíšený komorní sbor Ateneo.

Studijní obory napříč výstavou

„Od rána jsme se ještě nezastavili. U stánku fakulty tělesné kultury se soustředí především děti a handicapovaní lidé. Všichni mají možnost vyzkoušet si různé kompenzační pomůcky. Veřejnost se přitom také dozví, čemu se ve studiu věnujeme,“ komentovala v první den akce za

studenty aplikovaných pohybových aktivit Barbora Galiová.

Návštěvníci stánku lékařské fakulty se mohli zase ujistit v tom, jestli znají své tělo. A to na modelech jednotlivých orgánů. Studenti cyrilometodějské teologické fakulty simulovali na Floře syrský uprchlický tábor. „Chceme přiblížit, co v táboře prožívají. Simulací lidem ukazujeme, jak daleko musejí například pro vodu, jaké nemoci se v místě vyskytují, jaká strava se jim nabízí,“ řekla studentka sociální pedagogiky Veronika Schönová. Přítom ukázala na páskou vyhrančený čtverec na trávníku, který názorně předváděl velikost příbytku uprchlíka v táboře.

Velký zájem zaznamenal stánek přírodovědecké fakulty. „Využili jsme toho, že jsme u rybníku, u kačen, a tak prezentujeme stativové dalekohledy. Máme zde také zoologickou poradnu, lidé se na nás obírají například s dotazem, co mají

dělat, když jim strakapoud rozkládá fasádu,“ popsal doktorand katedry zoologie Evžen Tošenovský.

Vivat Academia

Na čtyřiačtyřicátém ročníku olomoucké Flory nechyběly také artefakty jednotlivých fakult zakomponované do květinových instalací.

Jubileem se inspirovala i jarní floristická soutěž v aranžování květin. Floristé soutěžili v aranžování kytic pro rektora a zdobení auly. V kategorii juniorů první místo získala Adéla Murínová ze Strachotína, mezi seniory zvítězila Pavla Trojanová ze Zahradnické fakulty Lednice Mendelovy univerzity v Brně. (map)

Foto: MILADA HRONOVÁ

ANTRAX

Vědci z Olomouce vědí, jak svět zbavit antraxových obálek.

2

POZITIVNÍ VÁVRA

Rozhovor.

4

TRIUMF

Olomoučtí kanoisté obsadili všechny stupně vítězů.

7

Antrax pomohou odhalit čipy z Olomouce

MARTINA ŠARADÍNOVÁ

Vědci z katedry analytické chemie a Regionálního centra pokročilých technologií a materiálů Univerzity Palackého spolu s kolegy v Německu našli způsob, jak odhalit nebezpečné bakterie antraxu i v jejich skryté podobě ve sporách. Nyní pracují na miniaturizaci celého zařízení do podoby čipů. To by mohlo pomoci v boji proti bioterorismu přímo v terénu, například na letištích.

„Nebezpečné bakterie jsou schopny vytvářet sporu, tedy jakýsi obal kolem mikroorganismu, který ho chrání před extrémními podmínkami včetně dezinfekce či radiace. Spora je velmi odolná, a proto je těžké ji rozbít a potvrdit, že skrývá nebezpečí. Zárodek bakterie v ní může přežít a pak dále zabít. Proto jsme hledali způsob, jak této hrozbě zabránit,“ uvedl člen výzkumného týmu Jan Petr.

Od kapiláry k čipu

Výzkum v projektu Nanoexcellence-group trvá zhruba rok a půl ve spolupráci se špičkovým Korejským institutem vědy a technologií v německém Saarbrückenu. Odborníci přišli na to, že spory lze rozbít během deseti sekund ve vodě zahřáté

Člen výzkumného týmu Jan Petr.

Foto: archiv JP

na 150 stupňů, která ale ještě nevaří. Toho lze dosáhnout za zvláštních podmínek. Výhodou zvoleného postupu je jeho rychlost a skutečnost, že spora se sice rozpadne, ale

zůstane zachována DNA bakterie nesoucí informaci, což umožní organismus rozpoznat.

V první fázi výzkumu vědci nový postup ověřili v kapiláře, což je

tenká skleněná trubička s vnitřním průměrem 50 mikrometrů. „Vezmou se vyčištěné spory, ve speciálním zařízení se kapilára zahřeje a na druhém konci se posbívají rozbité

spory a provede se analýza DNA. Tyto součásti jsou ale velké a pro detekci v terénu se nehodí. Naše idea je proto celý systém miniaturizovat a vytvořit malé čipy, které bude možné používat například na letištích či mobilních zařízeních,“ uvedl Petr. Prozradil, že výzkumníci pro své pokusy využívají bakterii *Bacillus subtilis*. Chová se totiž stejně jako bakterie *Bacillus anthracis*, které způsobují nemoc antrax nebo-li snět slezinou. S těmi ale na univerzitě pracovat nelze.

Konec antraxových obálek?

Před vědci stojí ještě řada úskalí, mimo jiné výzkum na čipech bude dražší než v kapilárách. Motivaci překonat všechny obtíže ale mají vysokou. Výzkum totiž může výrazně přispět v boji s bioterorismem, neboť bakterie antraxu se používají jako biologická zbraň, a to i díky odolnosti jeho spor.

Odhalit antrax jako bílý prášek už není tak velký problém, nové čipy ale přijdou i na miniaturní zbytky nebezpečných organismů. Zájem vědců o jejich detekci se zvýšil právě po teroristických útocích. Takzvané antraxové dopisy dostali v roce 2001 například někteří politici či novináři. Způsobily 17 infekcí a vyžádaly si pět lidských životů.

Vědci přednášeli ve stanu na náměstí

Cikánskou násobilku, digitální technologie v astronomii nebo netruchlící společnost nabídla série Science Café v rámci doprovodného programu festivalu Academia Film Olomouc.

Setkání s vědci pod hlavičkou Academia Filmu probíhala uprostřed města, ve stanu na Horním náměstí. Největší obecenstvo a také emoce přitom přilákala přednáška profesora Jiřího Heřty o alternativní medicíně, která navazovala na festivalový blok Pseudověda.

„Vysvětloval, v čem alternativní medicína lže a proč nefunguje. Myslel to dobře, ale bez požadovaného efektu, přednáška ty, co alternativní medicíně věří, nepřesvědčila, možná ani nenahodala. Dost lidí v průběhu odešlo,“ zhodnotila Heřtovo vystoupení studentka molekulární a buněčné biologie Jana Fryzelková.

Vážnému tématu se věnovala následující den ve stanu na náměstí také socioložka Naděžda Špatenková. „Tváříme se, že jsme krásní, mladí a nesmrtelní. Když nám ale zemře

někdo blízky, jsme zaskočení a nevíme, co s tím. Truchlení je přirozená reakce na takovou kritickou situaci, ale nemáme pro něj vzory. Současná společnost není nastavená na sdílení emocí, natož negativních,“ uvedla Špatenková.

O digitální revoluci v astronomii, ale i mimo tento obor, hovořil Jiří Dušek. Mluvil o fascinujících dechberoucích záběrech, ponoru do vzdáleného vesmíru a digitální lavíně informací, která by nás mohla strhnout.

Mnohem pozitivnější ovšem byla hned úvodní kavárna Academia Filmu s Josefem Molnárem, který divákům předvedl, jak počítali naši předkové před vynálezem kalkulačky a počítače. Jedním ze způsobů je takzvaná cikánská násobilka na prstech rukou, kdy k počítání stačí znalost násobení do pěti. „Malá násobilka je řemeslo. Můžu být dobrý umělec, ale bez zvládnutého řemesla ten obraz nebude dobrý. V matematice to funguje stejně,“ uvedl profesor z přírodovědecké fakulty. (vim)

Gramatika štěstí slavila dvojitý úspěch

Předáním krasohledů skončil minulý víkend v kině Metropol 48. ročník mezinárodního festivalu populárně-vědeckých filmů Academia Film Olomouc. I letos rozdál ceny v osmi kategoriích, přičemž nejúspěšnějším se stal snímek Gramatika štěstí.

„Jeden irský spisovatel řekl, že věda nevyřeší žádný problém, aniž by nevytvořila dalších devět takových problémů. Když jste vědec, máte tedy co dělat. Práce každého vědce vytvoří práci pro dalších devět vědců. Vidíte tu matematiku, které se letošní ročník věnoval především?“ řekl moderátor slavnostního večera, vědec britského původu Michael Londesborough.

Skutečnými hrdiny letošního ročníku se staly instituce. Ocenění za přínos popularizaci vědy obdržely rovnou dvě. Dramaturg Aidan Laverty si již tradiční krasohled převzal pro populárně-vědecký pořad z produkce BBC s názvem Horizon a cenu pro renomovanou Americkou asociaci pro matematiku převzal její ředitel Paul Manthey Zorn. „Rád bych poděkoval festivalu AFO, Univerzitě

Palackého i dalším za pozvání. Nikdy jsem v Česku ještě nebyl. Americká asociace pro matematiku bude v létě 2015 slavit stoleté výročí svého vzniku. Naše mise je jednoduchá: snažíme se matematiku popularizovat především na úrovni pregraduálního vysokoškolského studia. Matematiku ale propagujeme na všech úrovních. Zejména nás zajímá skupina, která je tradičně z tohoto studia vylučována, a to sice ženy. Proto jsem velmi rád, že také AFO věnovalo tématu Žena a věda pozornost,“ prohlásil Zorn.

Hitem letošního AFO se stal snímek Gramatika štěstí, který získal hned dvě ocenění – Cenu za nejlepší světový populárně-vědecký film a Cenu studentské poroty. Snímek vypráví o jihoamerickém kmenu Pirahã, který díky své řeči, jež postrádá pojmenování pro číslice či barvy, budoucí čas nebo vzpomínky, žije naprosto spokojený život.

Na letošní ročník přijelo 160 hostů. AFO představilo v šesti festivalových dnech stovku filmů a akreditovalo se na něj kolem 3500 lidí, což je o tisíc více než loni. (map)

■ Krátce

První kandidatura

Přestože se volba rektora uskuteční až na podzim, vedoucí katedry historie Jaroslav Miller jako první oficiálně oznámil svou kandidaturu. Akademickému senátu filozofické fakulty představil svou vizi univerzity v sedmi bodech. „Rektoři jsou dobrými správci, univerzitu řídí, ale postrádám dlouhodobou vizi. Většinou reagujeme na podněty z ministerstva školství nebo kopírujeme Masarykovu univerzitu. Málokdy je tato univerzita v první linii, málokdy hraje roli avantgardy,“ tvrdí Miller. (caf)

Zuby se čistí kroužky

Tisícovku lidí naučili studenti zubního lékařství, jak si správně vyčistit zuby a dbát o hygienu ústní dutiny. Na Horním náměstí a v přilehlých ulicích se osvěty chopilo sedmdesát mediků a dva lékaři. „Ideální jsou kroužky, půlku kartáčku na zub a půlku na dásně. Takhle. Osm kroužků na jednom zubu a pak takhle mírně posunout, neskákat,“ popisovala trpělivě Karolína Švardalová z druhého ročníku. Zuby ovšem čistila plyšovou klopkanovi, teprve poté si to vyzkoušeli i přihlížející. (caf)

Poslanci si prohlédli lékařskou fakultu

Členové zdravotnického výboru dolní komory Parlamentu ČR navštívili 25. dubna novou budovu Teoretických ústavů lékařské fakulty a Ústav molekulární a translační medicíny. S vedením fakulty hovořili například o počtu studentů, problémech ve vzdělávání stomatologů či hodnocení vědy a výzkumu. „Každá výměna informací je důležitá, zvláště pokud se jedná o výbor pro zdravotnictví poslanecké sněmovny. Řada poslanců a poslankyň je tady poprvé a my jim můžeme ukázat, co lékařská fakulta znamená,“ uvedl děkan Milan Kolář. (srd)

Foto: TEREZA DARMOVZALOVÁ

Foto: MILADA HRONOVÁ

Majáles – stovky zážitků ve dvou dnech

MARTIN VIŠŇA

Oslavit letošní 440. výročí vzniku vysokého učení v Olomouci se rozhodla nejen univerzita, ale také studenti. Jejich snažení vyvrcholí 7. a 8. května majálem.

Řeč čísel mluví za vše – čtyři měsíce příprav, desítky studentů a nespočet organizačních schůzek na jedné straně. Stovka programových bodů během dvou dnů na sedmnácti místech na straně druhé. I takový bude letos Olomoucký majáles Univerzity Palackého.

Chybět nebude ani korunovace krále majálesu a průvod v maskách. „Pokud nám vyjde počasí a vše podle plánu, mohou se nejen studenti těšit před korunovací na balónkový happening nebo líbáci soutěž pod rozkvetlou třešní. Přivítat nového krále dorazí i fotograf Jindřich Štreit a herečka Ivana Plíhalová, tedy hlavy korunované v posledních letech,“ říká Karolína Petrová z organizačního týmu.

Po korunovaci se vydá průvod v doprovodu hudebníků, divadelníků či žonglérů na nádvoří Zbrojnice, kde rektor oficiálně zahájí majáles a kde rovněž zasedne porota v čele s výtvarníkem a hudebníkem Milanem Caisem k hodnocení nejlepších masek.

„Recese je nesmírně důležitá, v jakémkoli věku. Navíc člověk v sedmdesáti pěti letech nepropadá recesím už tak často jako třeba v patnácti nebo v pětadvaceti. Víte, čeho já jsem si nejvíc vážil na listopadu 1989? Že to byla jedna recese za druhou. A byly to typické studentské recese, od balónků, které jsme uvázali na pomník Stalina nebo Lenina, aby je odnesly tam, odkud přišli, až po to, že jsme je potom jeřábem vytrhávali,“ zamýšlí se profesor Josef Jařab nad smyslem majálesových oslav a průvodů, jež vždy dávaly studentům a akademikům možnost vyjádřit své názory a postoje vtipnou formou.

Majálesový průvod městem v roce 2011.

Foto: PETR BÍLEK

Hudba, film i divadlo

Majáles bude mít dvě centra – Zbrojnice s okolím a Korunní pevnostku, kde během dvou dnů zahraje dvacítky kapel. Milovníci alternativní hudby nebo divadla najdou zázemí v areálu Letního kina, kde vyrostle divadelnické šapitó a také bude obnovena na jednu sezónu projekce, kterou majáles odstartuje,“ vypočítává body programu koordinátor oslav Ondřej Martínek.

Biskupské náměstí a Wurmovu ulici obsadí desítky interaktivních stánků studentských a neziskových organizací a studentek nabízejících své rukodělné výrobky. Na nádvoří komunitního centra W7 a v Bezručových sadech naleznou návštěvníci majálesu čajovny či místo ke spočinutí.

„V parku budou soustředěny také sportovní aktivity lanového centra či jamy bubeníků. Naopak speciální

sportovní vozíky a kola nabídnou studenti aplikovaných pohybových aktivit a Bajkazyl. Medici ze tří studentských organizací naučí zájemce laické resuscitaci a tomu, jak postupovat při nehodě. A dokonce nás čeká ve spolupráci s nadačním fondem Pro srdce Hané pokus o český rekord v počtu lidí, kteří si nechají v průběhu akce změřit krevní tlak,“ dodává Martínek.

Ve středu 8. května se mohou Olomoučané těšit v areálu Korunní pevnůstky na interaktivní stánky popularizující vědu, soutěže či na nemocnici pro medvídky.

Beseda s rektory i benefiční rozměr

Netradičním zpestřením majálesu je plánovaná beseda se všemi rektory, kteří zasedli v úřadu od roku 1989. Neformální beseda, již se zúčastní profesori Josef Jařab, Lubomír

Dvořák a Miroslav Mašláš a také emeritní rektorka Jana Mačáková, se uskuteční v úterý 7. května od 18 hodin ve Vlastivědném muzeu pod taktovkou Petry Němečkové, ředitelky Divadla Tramtarie.

„K posezení u kávy se zajímavými hosty ale zveme i jinde – v Café Mezi světy proběhne o den dříve Medicafé se Svatoplukem Loykou či beseda s Vitem Voženílkem na téma Jak mapy lžou. O den později je připravena diskuze s Milanem Caisem z Tata Bojs,“ zve k návštěvě Martínek.

V neposlední řadě organizátoři dbají také na podporu občanské společnosti. Návštěvníkům majálesu se představí všechny významné olomoucké neziskové organizace či nadační fond Šance, v jehož prospěch bude věnováno dobrovolné vstupné i výtěžek z úterního benefičního koncertu v Jazz Tibet Clubu.

Hanzlík, Libuška a Dětská opera

Skleněnou cenu ředitelky festivalu Opera, zvanou Libuška, získal hudební skladatel a pedagog Tomáš Hanzlík za operu Voda a vzduch v provedení souboru Ensemble Damian. Dílo přibližuje malíře, sochaře a spisovatele Jakuba Obrovského (1882–1949). Hanzlík přiznal, že titul patří v jeho dosavadní operní tvorbě k těm nejosobnějším.

Ačkoliv se festival uskutečnil v Praze již na počátku roku, skleněný artefakt výtvarníka Václava Hanuše obdržel Hanzlík až 24. dubna v Olomouci před představením opery Voda a vzduch v sále Mozarteum.

V současné době připravuje hudební skladatel a pedagog operu Perníková chaloupka, kterou napsal pro Dětskou operu Olomouc (na snímku s ním). Na premiéru se publikum může těšit na konci června. (srd)

Foto: PAVEL KONEČNÝ

Studenti chtějí noční studovnu, podepisují petici

Dokončení ze strany 1

Ti si již dříve vymohli změnu otevírací doby knihovny. Začíná se o hodinu dříve, končí o čtyři hodiny později. „Přestože jsme otevírali v devět, už o půl osmé tady stáli frontu,“ vzpomněla ředitelka Lošťáková. Stejně to bylo s večerním provozem, ten je nyní do 22 hodin. „Kdybych bydlela na kolejích, možná bych do knihovny chodila i v noci. Ale dojíždím, takže to pro mě noční studovna nepřipadá

v úvahu,“ uvedla studentka třetího ročníku Ruštiny se zaměřením na hospodářsko-právní a turistickou oblast Lucie Dragounová.

Petice na akademické půdě je celkem ojedinělá záležitost. Přesto na jejich vyřízení existuje směrnice rektora s číslem B3-08/2. Její obsah je povinen posoudit příslušný orgán nebo zaměstnanec do 30 dnů od doručení a písemně odpovědět podatel. Prorektor Vít Zouhar v posled-

ních třech letech registruje jedinou petici. „Souvisela s předzápisy do studia v systému STAG,“ objasnil prorektor.

Přestože počet podpisů není rozhodující, autorka petice by ráda sebrala dva tisíce podpisů. „Samozřejmě by bylo nejlepší, kdyby noční studovna fungovala už v tomto zkuškovém období. Kdyby ne, tak alespoň v tom příštím,“ podotkla Janášová.

My, níže podepsaní studenti Univerzity Palackého v Olomouci prostřednictvím této petice žádáme Akademický senát UP a rektora UP o zahájení kroků ke zřízení studovny s celonočním provozem v prostorách Ústřední knihovny UP (tzv. Zbrojnice).

Zdroj: www.jednej.cz

Anketa

CHYSTÁTE SE DO MAJÁLESOVÉHO PRŮVODU?

Jan Michal Květina

2. ročník FF

Chystám se aktivně zapojit, protože se studentskou organizací Cech invalidů středoevropské historiografie budeme mít stánek a zúčastníme se i průvodu. Nejvíce se těším na kapely a alternativní scénu. Jsem rád, že se majáles opět koná.

Tomáš Franta

3. ročník FF

Chci se zúčastnit pouze hudebního programu. Vzhledem k tomu, jaké kapely se podařilo přitáhnout, se těším velmi.

Kristýna Jurečková

1. ročník FF

Na majáles se chystám, ale do průvodu se určitě nezapojím. Program jsem ještě nestačila nastudovat, takže jsem si zatím nevybrala žádný koncert, na které bych chtěla jít.

Iva Sýkorová

5. ročník FTK

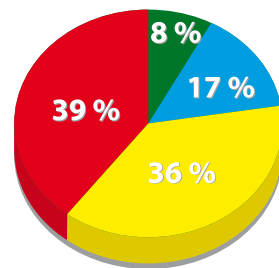
Nevím, jestli budu v Olomouci, ale majáles mě nezajímá.

Nikola Jurníková

4. ročník FF

Vůbec majáles neberu v potaz, asi na něj nepůjdu. Neláká mě.

Chystáte se do majálesového průvodu?

- ☒ Nenechám si ho ujít!
- ☐ Uvidím. Podle počasí...
- ☐ Spíše (asi) ne.
- ☐ Do průvodu? Nikdy!

Kdepak průvod...

Majáles je na spadnutí. Políbíme se pod rozkvetlým stromem, vzpomeneme na Květnové povstání a je tady. Chybí v tomto výčtu tady snad průvod na 1. máje? Nechybí, už se nechodí – aspoň ne povinně. Zato můžete dobrovolně 7. května vyrazit do majálesového průvodu, určitě vás ještě mezi sebe přiberou. Svou vůli v anketním hlasování zatržením odpovědi „rozhodně ano“ potvrdilo pouze osm lidí.

Celkový počet kliknutí v anketě na stránkách Žurnálu Online činil tentokrát 96. A počasím se nechá z tohoto počtu ovlivnit 16 hlasujících. Záporné odpovědi převažovaly. Mírně „ne“ vyslovilo 34 lidí, rozhodně proti bylo 38. Z toho plyne: v majálesovém průvodu budou „skalňáci“. A přitom veselý průvod je jedním z hlavních atributů majálesu... (brz)

Vávra: Jsem rád za každý pozitivní čin a nemusí to být jen Čech

MARTINA ŠARADÍNOVÁ
PAVEL KONEČNÝ

Se studenty se architekt, herec a básník nesetkává často. Posluchači Univerzity Palackého ale minulý týden tuto možnost měli díky cyklu Ex libris, který pořádá katedra bohemistiky.

Jste vnímán jako člověk řady profesí. Jak jste se k nim dostal? Bylo to díky cílevědomému snažení, nebo spíše náhoda?

Já bych řekl, že to byla věc přímo pozhnaných náhod, za které jsem vděčný. K architektuře mě přivedl tatínek. Ve čtyřech letech jsem ho viděl, jak sedí za stolem a pracuje, a řekl jsem, že bych chtěl být architektem. Pak jsem k té profesi šel obdobnou cestu, jako když meandruje řeka.

A co divadlo, film, literatura?

To je takové hobby. Někdo si jde zaběhat, my si jdeme zahrát divadlo. Je to taková psychoterapie. A o víkendech „chalupaříme“ s Šumnými městy. I když teď se to trochu změnilo a chalupaříme měsíc v zahraničí, kde natáčíme Šumné stopy.

Našel jste se ve všech profesích, do kterých jste se pustil?

Kdybych je nechtěl dělat, tak bych je nedělal. Mám to štěstí, že jsem se mohl a můžu žít zábavou.

Lidé si vás zřejmě nejvíc spojují s divadlem Sklep. Jak to s ním vypadá v současné době, jak často hrajete?

Hrajeme pořád stejně často jako před dvaceti nebo čtyřiceti lety. Dokonce hrajeme o trochu víc než před 42 lety, kdy jsme začínali a hráli třeba jen jednou za čtvrt roku.

Foto: PAVEL KONEČNÝ

Jak se vám hraje po tak dlouhé době spolupráce?

To, že jsme pořád spolu, je poměrně unikátní. Když má přijít chvíle improvizace, tak přijde. A když ne, tak nepříjde. Máme svá napsaná vystoupení, ale některá jsou napsaná tak, že závisí na komunikaci s divákem. Zhruba desetinu čísel spoluvytváří divák.

Říkáte si někdy, to dnes zase přišli pitomci, za nic to nestálo?

Říkám si: To dneska byli dobří lidé.

Čemu se jako architekt věnujete nejvíce?

Větší podíl asi mají rekonstrukce, ale máme i řadu novostaveb, především rodinné domy.

Láká vás propojování starého a nového?

Docela jo, protože já mám rád podnět nebo absolutně omezené možnosti. Nejstrašnější představa pro mě je, když investor řekne: tady máte balík peněz a dělejte si, co chcete. To je smrt, stejně jako stavět na zelené literatuře) ve skvěle vybavené moderní univerzitní knihovně a nemohl jsem také zmeškat večerní debaty se zajímavými kolegy, kteří se sešli z nejrůznějších konců světa (zástupci Dánska, Egypta, Filipín, Gabonu, Indie, Jordánska, Kolumbie, Nigérie, Pákistánu, Slovenska, Švédska a Vietnamu).

Kentucky, pro někoho stát Bourbonu nebo Kentucky Derby, pro mě však bluegrass region Daniela Boona (1734–1820), legendárního lovce, průzkumníka a zálesáka, kterému se mimo jiné podařilo dvakrát uprchnout z indiánského zajetí. Byl to on, kdo jako jeden z prvních prozkoumal toto území a přivedl sem první osadníky a postupem času se proměnil v mytologickou postavu americké populární kultury. Louisville mě příjemně překvapil i jako město, protože tu bylo na co se dívat a kus historie tu zůstal zachován. Do louisvillského hotelu Seelbach Francis Scott Fitzgerald situoval svatbu Toma Buchanana s Daisy v románu Velký Gatsby.

Kampus zasazený do tropické přírody, plný obrovských stromů a zeleně, byl městečkem sám o sobě, ale nebyl tak daleko od středu města, aby se tam nedalo dojít pěšky.

Ubytování jsme byli v zánovních kolejích, jejichž chodby mi připomínaly Starship Enterprise, tento dojem posiloval i věčný bílý šum brutální klimatizace v pozadí (při zapnutí člověk

louce. Mám rád, když se přizpůsobují nějaké dané skutečnosti, a čím je to komplikovanější, tím víc mě to baví.

V Olomouci se diskutuje o výstavbě další výškové budovy. Jedním z argumentů odpůrců je to, že by narušila panoráma města. Je podle vás panoráma něco daného a neměnného, nebo se naopak může dotvářet?

Každý architektonický problém a otázka je individuální a je potřeba o tom diskutovat. Musí existovat společenský konsensus dané doby. Ale debata je nutná. Nedá se to šmahem zamítnout, nebo naopak nařídít příkazem, jak se to dělalo za totality.

Není ale diskuze naopak limitující, jak jsme to například viděli v souvislosti s Kaplického knihovnou?

Mám na mysli odbornou diskuzi, nikoliv bulvárně-hysterickou. Odborná diskuze je dobrá. Tam mnohokrát i památkář může architekta, i když se někdy zdá jako jeho nepřítel, přivést

na lepší řešení. Protože zná danou problematiku lépe.

Točil jste Šumná města, jeden díl byl věnován i Olomouci...

To už je dávno, ale loni v prosinci jsme tu točili Šumné stopy, izraelský díl. Bude to díl Engelmann & Ungert, protože architekt Paul Engelmann byl z významné olomoucké židovské rodiny a byl to velmi schopný spolupracovník Adolfa Loose. Od natáčení Šumné Olomouce se už podařilo zrekonstruovat vilu Primavesi. To, co jsem viděl, bylo dobré.

V Šumných stopách mapujete otisky českých architektů a umělců v cizině. Jak cyklus vznikl?

Vzniklo to proto, aby si lidé uvědomili, jak potentní a schopní čeští tvůrci ovlivňovali život v jiných městech a přitom se o nich neví. Častokrát si v těch městech toho váží více než my. Ale že bych zase tak moc nacionálně cítil hrdost, to ne. Jsem rád za každý pozitivní čin a nemusí to být jen dílo Čecha.

Vy jste veřejnosti znám spíše jako herec. Stává se, že Vás jako architekta osloví někdo proto, že Vás zná z divadla?

Ne proto, že mě zná z divadla, ale že zná díky Šumným městům můj názor na architekturu. To se občas stane.

Pomáhá vám tedy skloubení těch dvou profesí?

Pomáhá i škodí. Jak kdy. Škodí třeba v tom, že někdy si lidé myslí, že na architekturu nemám čas. Někdy je tím asi i provokuji. Někdy zažívám lidsky vykloubené vztahy. Primárně se ale cítím jako architekt, necítím se loutkářem. Protože my jsme takové ožvile marionety.

Co máte rozmalovaného?

Je toho spousta, od malování ke stavbě je dlouhá cesta. Ale v současné době probíhá rekonstrukce divadla v Kladně. To je velký úkol, řada otázek a řada překvapení. Divadlo je živý organismus a tím, jak je objekt starý, stačí jeden úder kladiva do zdi a před námi se odvíjejí příběhy. Od toho, že zeď není z cihel, ale z heraklitu až po to, že tam byla teď pod vstupem nalezena lebka.

Pracoval jste i na stavbě, baví vás kontakt s hmotou?

Až tak moc ne, protože nejsem moc šikovný. Já bych třeba přičku nevyzdil, ta by spadla.

Říká se, že je velký problém získat kvalitní řemeslníky. Pozorujete to?

Je to velký problém, je méně profesní hrdosti a zodpovědnosti. Ale člověk na stavbě setkává i se skvělými lidmi a skvělými mistry ve svých oborech. Někdy to ale dohánějí Ukrajinci, protože nikdo tady nechce tlouct do zdi a oprašovat staré cihly.

A co máte v plánu, pokud jde o divadlo, televizi či film?

Rádi bychom dokončili Šumné stopy, ale záleží na tom, jestli to bude bavit televizi a jestli na to budeme mít zdraví. Letos bychom měli točit Chorvatsko a Argentinu a příští rok Rumunsko a Brazílii.

Máte nějaké krédo?

Nemít krédo. A aby člověk po sobě zanechal víc pozitivních stop, než těch negativních. Je jedno, jestli se to zhmotní do stavby nebo do okamžiku radosti. Ten otisk může být prchavý, ale neměl by být negativní.

Fulbrightova nadace je financovaná americkou vládou a nabízí reálné možnosti získání stipendia pro zájemce o vědecký, pedagogický nebo studijní pobyt v USA.

Na internetu už stopy po této letní škole v roce 2000 zaval elektronický prach, ale do mé paměti se vryla nemesmazatelně a některé výjevy vidím i po 13 letech, jako by se staly včera.

Šestitýdenní letní škola pro vysokoškolské učitele americké literatury byla ukázkou americké velkorysosti, štědrosti a organizátorských schopností. Program byl pečlivě promyšlený a propracovaný do posledního detailu, jako by šlo o výpravu na Měsíc. Ještě dnes nad tím někdy žasnu.

Součástí programu byly literární semináře, návštěvy divadelních představení, výpravy do knižních velkoobchodů a antikvariátů, společné večery v etnických restauracích a výlety do blízkého i vzdáleného okolí (vozili nás všude univerzitními dodávkami), a dokonce i výlety letadlem do New Yorku a San Franciska! Ve volných chvílích bylo třeba dočíst texty do semináře, kopírovat či excerptovat odbornou literaturu pro svůj vlastní výzkum (sbíral jsem tehdy materiál k monografii Topos lesa v americké

Konspirace Letní školy na Univerzitě v Louisville

literatuře) ve skvěle vybavené moderní univerzitní knihovně a nemohl jsem také zmeškat večerní debaty se zajímavými kolegy, kteří se sešli z nejrůznějších konců světa (zástupci Dánska, Egypta, Filipín, Gabonu, Indie, Jordánska, Kolumbie, Nigérie, Pákistánu, Slovenska, Švédska a Vietnamu).

Kentucky, pro někoho stát Bourbonu nebo Kentucky Derby, pro mě však bluegrass region Daniela Boona (1734–1820), legendárního lovce, průzkumníka a zálesáka, kterému se mimo jiné podařilo dvakrát uprchnout z indiánského zajetí. Byl to on, kdo jako jeden z prvních prozkoumal toto území a přivedl sem první osadníky a postupem času se proměnil v mytologickou postavu americké populární kultury. Louisville mě příjemně překvapil i jako město, protože tu bylo na co se dívat a kus historie tu zůstal zachován. Do louisvillského hotelu Seelbach Francis Scott Fitzgerald situoval svatbu Toma Buchanana s Daisy v románu Velký Gatsby.

Kampus zasazený do tropické přírody, plný obrovských stromů a zeleně, byl městečkem sám o sobě, ale nebyl tak daleko od středu města, aby se tam nedalo dojít pěšky.

Ubytování jsme byli v zánovních kolejích, jejichž chodby mi připomínaly Starship Enterprise, tento dojem posiloval i věčný bílý šum brutální klimatizace v pozadí (při zapnutí člověk

mrzнул, při vypnutí se vařil), znějící jako kultivovaný hukot správně seřízených hypermotorů hvězdoletu. Z okna jsem měl americký výhled – rozlehlá asfaltová plocha lemovaná stromy, v dále silnice, po níž pomalu, beze spěchu popojížděla americká auta (skřipění brzd a troubení nervozních řidičů jsem za celou dobu nezazil, konec konců Kentucky už patří do amerického Jihu), a po železniční trati na samém horizontu mého výhledu nehučně projížděly nákladní vlaky. Písničky z kolejního rádia, jako „Kryptonite“ od 3 Doors Down nebo „Adam’s Song“ od Blink 182 vytvářely atmosféru alternativního filmu. V ní jsem dočítal i kultovní román Dražba série č. 49 od Thomase Pynchona, autora, který se podobně jako J. D. Salinger dlouhá léta skrýval před médii. Pod sugestivním vlivem Pynchonova paranoidního modu vidění skryté skutečnosti jsem začal věnovat konspirativní pozornost nápisům či malůvkám na zdech veřejných i neveřejných prostor. V jedné restauraci jsem například našel na zdi varovný nápis, že v restauraci se nesmí zpívat a hlasitě se smát, a tak jsem si vzpomněl na tu zemi Karla Kryla, kde zakázali psát a zakázali pít, a s jistým mrazením jsem si uvědomil, že Spojené státy jsou sice zemí svobody a velkých možností, ale v mezích přísného zákona a množství lokálních předpisů.

Literární seminář velmi zdatně a velmi korektně vedl vedoucí místního programu, profesor Tom Byers, často si počínal lépe než jeho hosté, kteří mnohdy přčetli málo srozumitelnou přednášku, jež vypadala spíše jako vycizelovaný článek z časopisu literární teorie.

V neuvěřitelně velkorysém programu se našly prostředky i na letecký výlet do New Yorku s dvěma noclehy přímo na Manhattanu a dvě noci v San Francisku, s návštěvou Kalifornské univerzity v Berkeley. V obou místech byly pro nás připraveny přednášky, návštěvy muzeí a večer i divadelních představení, takže jsem se dostal i na slavnou divadelní Broadway (viděli jsme hru Sama Sheparda). V chladném San Francisku jsem spatřil louku v Haight-Ashbury, kde se v roce 1967 sešlo na sto tisíc mladých lidí v rámci Léta lásky (Summer of Love), zažil jsem, jak se vrcholy konstrukce mostu Golden Gate magicky rozpouštějí v mlze prozářené sluncem.

V New Yorku jsem coby starý skaut vedl skupinu svých kolegů od Central Parku po Fifth Avenue a Broadway až k World Trade Center, kam jsme dorazili kolem osmé hodiny večer a v zapadajícím slunci stanuli pod dvěma věžemi, jež se rozkročeny s gotizující klenbou základny tyčily vysoko nad námi, dvojčata finančního domu Usherů,

jež zanedlouho srazil do prachu teroristický útok.

Když jsem byl poctěn důvěrou, abych při slavnostní večeři na rozloučenou v univerzitní klubové restauraci před sálem plným zástupců univerzity a místní honorace, pronesl děkovaný proslov za všechny účastníky, označil jsem celou letní školu za velkou konspiraci, v té chvíli se jistě mnohý divák vyděsil, co bude následovat, aby se vzápětí uklidnil, když jsem vysvětlil, že skutečným cílem této velkolepé konspirace všech organizátorů bylo učinit nás na 6 týdnů užitečně a bezstarostně šťastnými.

Michal Peprník

Katedra anglistiky a amerikanistiky,
Filozofická fakulta UP

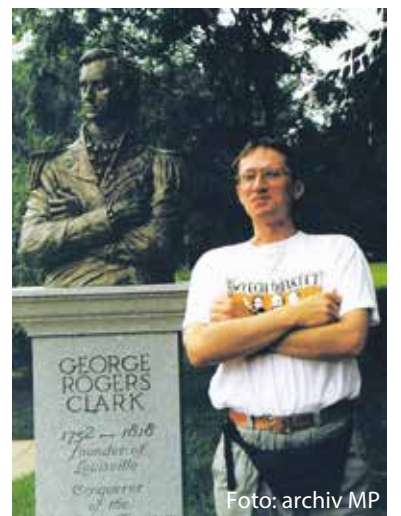

Foto: archiv MP

Divadelní Flora: pro každého trochu jiná

PAVEL KONEČNÝ

Mezinárodní festival Divadelní Flora se letos dočká svého již sedmnáctého pokračování. Od 9. do 20. května se na deseti olomouckých scénách uskuteční na sedm desítek představení. Kromě tradičních lokací, jako je Konvikt, Moravské divadlo nebo Jazz Tibet Club, zavítá Divadelní Flora i na scénu nedávno otevřeného Divadla na cucky ve Wurmově ulici.

Do Olomouce přijdou brněnské Divadlo Husa na provázku, ostravské Divadlo Petra Bezruče či pražské Divadlo v Dlouhé. Největší prostor je ale věnován nejprogresivnější scéně, brněnskému Divadlu Reduta, které přestaví hned tři novinky ze svého repertoáru.

Bohatý program doplní divadelní improvizace a performance, plenérová představení, tradiční pohádky pro děti, workshopy a řada koncertů. Na zhruba polovinu produkcí bude volný vstup.

Jistým vodítkem či doporučením mohou pro návštěvníky festivalu být názory milovníků divadla zakotvených na univerzitě.

Dominika Šíroká
studentka
divadelní vědy

Mám radost, že i letos poskytla Divadelní Flora velký prostor inscenacím současného tance. Vidět projekty renomovaných evropských choreografů a nejnovější divadelní tendence má pro mě velkou hodnotu.

Nejvíce očekávám světovou premiéru Charlotty Öfverholm, která se v choreografii Youwilldieandyou2 zabývá tematikou smrti, a zvláště se těším na představení Simulante Bande od VerTe Dance. Poprvé tak uvidím lidi s handicapem rovnoprávně účinkovat na jevišti po boku nejlepší české taneční dvojice.

Martin Fafejta
katedra sociologie,
andragogiky
a kulturní
antropologie

Pro mě je to tradičně vrchol mé soukromé divadelní sezóny, a pokud by mě program nezaujal, zhroutil by se mi na pár týdnů svět. V Olomouci si člověk kvalitního klasického divadla

Divadlo Reduta: Kabaret Kafka. Kabaretní zpracování Kafkova Dopisu otci v pěti emotivních kapitolách.

Foto: archiv DF

moc neužije a ani alternativou není bombardován každý den, takže alespoň pro mne to je jedna z mála příležitostí nasytit se divadlem a nemuset kvůli tomu používat dopravní prostředky.

Na divadlo půjdu pomalu každý den. Vedle kamenného divadla se chystám i na méně známé produkce. Na Loutkářské Chrudimi, což je můj druhý nejoblíbenější divadelní festival, mne zaujal soubor Geisslers Hofcomedianen, snad mne nezklame ani v Olomouci. A taky se těším na dětská představení, a nejen proto, že budou zadarmo. A kdo mne zná, ví, že bez souboru DNO by můj život byl studenější a prázdnější.

Tomáš Nejeschleba
předseda
Akademického
senátu FF UP

Jsem pravidelným návštěvníkem již mnoho let. Obvykle si vybírám z programu několik představení, která mne zaujmou tématem a způsobem zpracování, a pak to srovnávám s volbou mojí ženy, až se

dostaneme na nějakých pět, šest titulů. Tuto metodu bych volil i letos, kdybych nešťastnou shodou okolností nebyl v době Divadelní Flory v zahraničí. Určitě bych chtěl jít na Mikuláškovu nastudování Čechovova Višňového sadu s Husou na provázku a nechal bych si rád drásat duši Stavitelem Solnessem v podání Divadla v Dlouhé.

Saša Jančík
ředitel
festivalu PAF

Zdá se mi, že program festivalu je rok od roku odvážnější a zároveň jasně profilovaný, dramaturgie umně kombinuje produkci kamenných divadel s divácky náročnými oblastmi pohybového či experimentálního divadla, což rozhodně zasluhuje uznání.

Nenechám si ujít Višňový sad a určitě bych se rád vydal také na dramatizaci osudů Pavla Juráčka, obě inscenace v režii Jana Mikuláška.

Ingeborg Fialová
katedra
germanistiky

Na Divadelní Floru se těším, půjdu se

podívat skoro na všechno, co souvisí s Divadlem Komédie. Ještěže existují televizní záznamy, jinak bychom na tohle báječné divadlo mohli už jen vzdáleně vzpomínat. Současně se těším na obhlídku prostor Divadla na cucky. Z profesionálního germanistického hlediska se půjdu podívat na Sama od Kathariny Schmitt do S-Cubu a na Kafkův Dopis otci. A nakonec mě moc zaujalo jezuitské divadlo v kostele Panny Marie Sněžné.

Vladimír Havlík
katedra
výtvarné výchovy

Program Divadelní Flory mi přijde v dobrém slova smyslu standardní. Coby „starý performer“ zaměřím svoji pozornost na taneční a performativní kousky – Charlotta Öfverholm nebo Imre Vass. Jsem rád, že tato poloha v dramaturgii festivalu zůstává.

A asi bych neměl chybět na koncertu Ostrého zubu, tedy pokud si za mě mezi tím nenajdou kluci z kapely náhradu v podobě krásné, mladé a čistě intonující zpěvačky.

Knižní paměť univerzity

Cílem ediční řady Paměť UP je doplnit obraz rozvoje Univerzity Palackého o nezastupitelné, byť subjektivní svědectví těch, kteří z vnitřní potřeby nebo z vnějšího popudu sepsali či sepsují paměti související s jejich působením na olomoucké univerzitě – stojí v preambuli ediční řady.

„Světlo světa spatřilo zatím čtvero memoárů vědecko-pedagogických pracovníků, pátý titul se připravuje,“ potvrdil mluvčí Vydavatelství UP Jiří Fiala. Podle něj všechny rukopisy pamětí zároveň shromažďuje univerzitní archiv.

„Jako první publikace této ediční řady vyšel v roce 2008 péčí Tomáše Motlíčka výběr z obsáhlých pamětí klasické filoložky Julie Novákové,“ uvedl Fiala. Paměti aneb Autobiografie. Třináct olomouckých let (1948–1961) evokuje poměry na filozofické fakultě a také na Vysoké škole pedagogické v Olomouci, jelikož v letech 1953–1959 sestávala Univerzita Palackého pouze z lékařské fakulty. „Vytríbený jazyk a styl těchto memoárů dokládá, co jejich autorka získala od klasických autorů, jež brilantně překládala do své mateřštiny,“ popsal mluvčí.

Roku 2009 pokračovala edice memoáry Jana Peřiny, mezinárodně proslulého fyzika zabývajících se kvantovou, statistickou a nelineární optikou. Připojeny jsou ještě esejistické laudatio David a Goliáš z pera statistika a literáta Stanislava Komendy a Přílohy se zápisky Jana Peřiny staršího o okolnostech jeho zatčení a věznění v 50. letech.

Paměti literárněvědného rusisty Miroslava Zahrádky vydané v roce 2011 už svým titulem Okamžiky ze životního putování literárního vědce a prozaika akcentují, že jejich autor se angažoval i na poli české beletrie pod pseudonymy Petr Klen a Karel Libčík. „Pro čtenáře těchto memoárů jsou jistě atraktivní zejména relace o Zahrádkových četných pobytech v bývalém Sovětském svazu a Ruské federaci,“ naznačil Fiala.

Nejpilnějším olomouckým univerzitním memoáristou je historik Josef Bieberle, v letech 1964–1966 děkan filozofické fakulty, perzekvovaný za husákovské „normalizace“. V roce 2010 vydal Letopis intelektuála ze ztracené generace. Ten je jako jediná publikace řady Paměť UP již rozebrán, ostatní lze zakoupit v prodejně Vydavatelství UP. (caf)

I am hearing voices...

I was in my office, minding my work, paying attention to necessary details—All of a sudden, a siren, or gong, then a voice started speaking loudly. I knew it was not the voice of an angel or even God Himself—because I did not understand a word of it—but it was loud and everywhere! I could not imagine what was going on—my colleagues at the office pointed to a previously unseen speaker outside of the building from where this voice was arising. Now once a month I am used to the drill. First the siren, then some type of gong, and then some speech. Most of my colleagues just shake their head and say it is something left over from the last era in Czech. I can imagine they are saying things like—Ok fellow Olomouc people—get busy, look smart, and love your neighbor. Or, maybe they are saying—be nice when you are walking down the street, pay your taxes, and watch out for the bad guy. Or, they are saying support the ice hockey team, or football team, or come to the town center to support the local businesses! Regardless, I think it is a grand idea. Someone that we should import around the world!

Donald N. Roberson, Jr.
odborný asistent, FTK

Slyším hlasy...

Seděl jsem ve své kanceláři, hleděl si své práce a soustředil se na důležité detaily, když vtom najednou siréna, gong a pak hlasitý hlas. Bylo mi jasné, že to není hlas anděla nebo samotného Boha, protože jsem nerozuměl ani slovu, ale bylo to tak nahlas a všude! Nedokázal jsem si představit, co se děje – kolegové v kanceláři ukázali na venkovní tlampač, ze kterého hlas vycházel a který jsem předtím neviděl. Už jsem si zvykl, že se to opakuje každý měsíc. Nejdřív zazní siréna, potom něco, co připomíná gong, a pak to začne mluvit. Většina mých kolegů jen krčí rameny a říká, že to je pozůstatek z minulé éry v Česku. Představuji si, že hlas říká něco jako: „Milí spoluobčané Olomouce, pusťte se do práce, pečujte o svůj vzhled a milujte své bližní.“ Nebo možná říká: „Buďte opatrní, když jdete po ulici, platte daně a dávejte si pozor na zlé lidi.“ Nebo prostě vyzývá posluchače, aby fandili místnímu hokejovému nebo fotbalovému týmu nebo šli do centra podporovat místní podnikatele. Je to vlastně jedno, každopádně je to dobrý nápad. Něco takového bychom měli rozšířit do celého světa!

úterý 7. května

KORUNOVACE KRÁLE A PRŮVOD

13:00-14:00, Horní náměstí
Ve 13 hodin se schází účastníci majálesového průvodu v maskách, následuje balónkový happening, flashmob, líbací soutěž a korunovace krále majálesu Josefa Jařaba!

STUDENT STAGE

14:00-22:00, Zbrojnice
VLTAVA, LAVAGANCE (SK), PUB ANIMALS, JANANAS, WE ON THE MOON, GERDA BLANK (NZ/GB)

FORT STAGE

15:00-22:00, Korunní pevnůstka
VOLANT, STARÉ PUŠKY, RAT CITY RIOT (USA), SUNSET TRAIL, WILD TIDES

ART STAGE

14:00-00:00, areál Letního kina
DIVADLO NA CUCKY, SLAM POETRY, O.I.I.V.Y, DIVADLO DNO, LIMONÁDOVÝ JOE (projekce filmu), PROJEKT ZAHRADA

CHILL OUT STAGE

15:00-22:00, W7 (Wurmova 7)
CLICK JOE, NIC ROBERTSON, GASTA, HAUSAGGREGAT, MICKEY DEGUET

CAFÉ&BAR MEZI SVĚTY

16:00-22:00, Kosinova 7
MILAN CAIS, NAGUAL (výstava)

S-CUBE

21:00-06:00, Drum.up Stage
DA MOON, WOLSCHA, J-COB, COOBCHA, DYBEZZ, SHEDE, YOU2, SPABOY, CRASHMAN, JEMIE, POSPITCH, MC TRCHI

VLASTIVĚDNÉ MUZEUM

18:00, sál Radeckého
Beseda se čtyřmi polistopadovými rektory UP

JAZZ TIBET CLUB

20:00-02:00, benefiční koncert na podporu o. s. Šance, 100/150 Kč
FLOEX, LUNO, NYLON JAIL

U-KLUB

Majáles Afterparty & Mr. Mokré Trenky

15 MINUT MUSIC CLUB

Official Majáles Afterparty

BLACK STUFF

Irish Party with Jameson

METRO CHILL OUT CLUB

HAUSAGGREGAT, MICKEY DEGUET, ad.

středa 8. května

FORT STAGE

16:00-22:00, Korunní pevnůstka
UMAKART, PIPES AND PINTS, PRAGUE CONSPIRACY, BUJABÉZA, GOODBYE LENIN (SK), HOMEBWOYRASTA

ART STAGE

14:00-00:00, areál Letního kina
FLY TOMORROW, DAN VERTIGO, KURSK.SK, VLOŽTE KOČKU, SLEPÍ KŘOVÁCI

METRO CHILL OUT CLUB

MIREAU & HAZZ, BSTYLE

15 MINUT MUSIC CLUB

Student Flirt Party s Caipirinhou

S-CUBE

Official Majáles Afterparty

BOHATÝ PROGRAM PRO DĚTI, NEMOCNICE PRO MEDVÍDKY, INTERAKTIVNÍ VĚDECKÉ STÁNKY, POKUS O ČESKÝ REKORD V MĚŘENÍ KREVNIHO TLAKU, PREZentační STÁNKY STUDENTSKÝCH A NEZISKOVÝCH ORGANIZACÍ, RUKODĚLNÉ VÝROBKY STUDENTŮ UP, NÁCVIK LAICKÉ RESUSCITACE, MÓDNÍ PŘEHÁDKA, WORKSHOPY TRIBAL FUSION S ENOLA FLIRT SOCIETY, IMPROVIZACE S O.I.I.V.Y., LE VITARE JUGGLING, VÝROBA KVĚTINÁČŮ SE ZAHRADOU, GRAFITTI JAM, ČAJOVNA V PARKU, CÉČKO S PASTICHE FILMZ, PŮJČOVNA FRISBEE, FIRE SHOW, BADMINTON, GEOCACHING, DESKOVÉ HRY, SPORTOVNÍ AKTIVITY, LANOVÉ CENTRUM, BUBENICKÝ JAM, VÝSTAVY, STUDENTSKÁ MŠE, VARHANNÍ KONCERT, BESEDA S POLISTOPADOVÝMI REKTORY, CHEMICKÉ POKUSY PRO NEJMENŠÍ, EXHIBICE BIKE TRIAL, SIMULACE HUMANITÁRNÍ KATASTROFY, BESEDA S MILANEM CAISEM ...

Univerzita Palackého
v Olomouci

1973-2013
140. VÝROČÍ
UNIVERZITY
PALACKÉHO
V OLOMOUCI

Olomoucký kraj

VSTUP ZDARMA! WWW.MAJALES.UPOL.CZ

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

UNIVERZITA
PALACKÉHO
V OLOMOUCI

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

UPLIFT V LS 2012/2013: KURZ ACADEMIC WRITING I PŘEDNÁŠKY SVĚTOVÝCH ODBORNÍKŮ NA FF UP

Intenzivní týdenní kurz Academic Writing i workshop dr. Ety Berant z Bar-Ilan University v Izraeli začátkem května, i to patří do portfolia činnosti celofakultního projektu Uplift v letním semestru 2012/2013.

Projekt Uplift (Rozšíření a systematizace výuky ve světových jazycích na FF UP) Filozofické fakulty UP v Olomouci je zaměřen na rozvoj jazykových kompetencí studentů a akademických pracovníků s cílem reagovat na současné výzvy mezinárodního akademického i neakademického světa. Projekt začal svou činnost v lednu 2012 a potrvá do konce roku 2014.

Jednou z klíčových aktivit projektu jsou semestrální individuální konzultace v anglickém jazyce, které nabízejí cílenou pomoc při zvyšování odborných jazykových kompetencí pro studenty a akademické pracovníky FF UP. Mimo to jsou organizovány intenzivní kurzy akademické angličtiny, specializované zejména na psaní a prezentaci. V květnu 2013 proběhnou tzv. soft skills kurzy, mj. Time Management nebo Teaching in Higher Education: A Key Skills Training Course, třídní workshop určený doktorandům, ale i ostatním akademickým pracovníkům, který povede ředitel centra pro kurikulum na Středoevropské univerzitě v Budapešti Mátyás Szabó.

Dále se projekt zaměřuje na organizování přednášek a workshopů zahraničních odborníků, kteří přijíždějí na Filozofickou fakultu UP z různých zemí světa. V rámci projektu je naplánováno celkem 40 přednášek a 20 workshopů. Katedry FF UP velice vítají možnost pozvat si v rámci projektu významné osobnosti jednotlivých oborů. Svědčí o tom i fakt, že například v týdnu od 8. do 14. dubna 2013 proběhlo na fakultě paralelně devět akcí. Studenti i pedagogové tak měli možnost setkat se osobně například s profesorem Peterem Burkem z University of Cambridge, který patří mezi nejvýraznější představitele

kulturní historie v mezinárodním kontextu. Výborný ohlas měly rovněž přednášky izraelské historičky Miri Rubin působící na School of History, Queen Mary, University of London, ale také vystoupení profesora Jerzyho Miziolka z Univerzity of Warsaw na Katedře dějin umění nebo příspěvky francouzského profesora Vincenta Girouda na Katedře muzikologie. Z Rumunska přijel profesor Serghei Margulescu, děkan Fakulty ekonomických věd Univerzity v Bukurešti, který přednášel na Katedře aplikované ekonomie.

Do konce letního semestru 2013 se můžeme těšit ještě na zmiňovaný workshop dr. Ety Berant z Fakulty sociálních věd Bar-Ilan University v Izraeli, který se uskuteční na Katedře psychologie nebo přednášku pořádanou Katedrou asijských studií, na které vystoupí pan Akira Ichikawa z Univerzity v Osace. Již nyní má řada kateder naplánovány akce na zimní semestr 2013.

Projekt výrazně rozšiřuje možnosti působení zahraničních odborníků na FF UP; přidanou hodnotou pak je navázání kontaktů, které se na jednotlivých pracovištích již v současné době přetvářejí na plánovanou dlouhodobější spolupráci. Studenti pak mají možnost seznámit se s nejvýraznějšími odborníky jednotlivých oborů a díky jazykovým kurzům se i lépe připravit na vlastní výjezdy na zahraniční partnerské univerzity. Ještě před uplynutím poloviny doby určené pro řešení projektu je tedy jasné, že cíle, které si fakulta kladla při přípravě projektu, budou beze zbytku naplněny.

Více informací o kurzech, přednáškách a workshopech naleznete na stránkách projektu www.uplift.upol.cz. Pro přihlášení do soft skills kurzů pište na adresu dana.hellvova@upol.cz. Projekt **ROZŠÍŘENÍ A SYSTEMATIZACE VÝUKY VE SVĚTOVÝCH JAZYCÍCH NA FF UP reg. č. 1.07/2.2.00/28.0033** je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem ČR.

INZERCE P-13-8

XIV. Mezinárodní konference k problematice osob se specifickými potřebami

Ústav speciálněpedagogických studií Pedagogické fakulty UP uspořádal ve dnech 7. – 8. 3. 2013 XIV. Mezinárodní konferenci k problematice osob se specifickými potřebami. Konference se konala v Uměleckém centru Univerzity Palackého v Olomouci a patřila ke stěžejním akcím, které Ústav speciálně pedagogických studií realizoval v rámci oslav 440. výročí založení univerzity v Olomouci. Významnost akce byla podpořena i záštitou rektora UP v Olomouci prof. RNDr. Miroslava Mašláne, CSc., a děkanky Pedagogické fakulty UP v Olomouci prof. PaedDr. Libuše Ludíkové, CSc, kteří konferenční jednání slavnostně zahájili.

Nové trendy výzkumu ve speciální pedagogice

Nosné téma konference vycházelo z aktuálních trendů výzkumu ve speciální pedagogice a ve svých subtématech sledovalo odbornou terminologii, problematiku kvalitativního a kvantitativního výzkumu a interdisciplinárního pojetí speciální pedagogiky. Tato teoretická východiska vymezovala aktuální otázky praxe a možnosti aplikovatelnosti výsledků výzkumů

v praxi. Tématickému zaměření odpovídalo jednání v plénu, které bylo zajištěno přednáškami předních odborníků, jejichž vystoupení bylo přijato s velkým ohlasem a poskytlo náměty k bohaté diskusi. S úvodní přednáškou vystoupil doc. PaedDr. Zolt Cséfalvay, PhD. z Katedry logopedie, Pedagogické fakulty Univerzity Komenského v Bratislavě. K dalším přednášejícím patřili prof. MUDr. Ing. Petr Hlušík, Ph.D. z Neurologické kliniky Lékařské fakulty Univerzity Palackého a Fakultní nemocnice Olomouc a prof. PaedDr. Milan Valenta, Ph.D. z Ústavu speciálněpedagogických studií, Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

On-line sekce

Odpolední program pokračoval v 11 sekcích, které byly realizovány v několika rovinách. Poprvé byla v rámci konferenčního jednání realizována on-line sekce a prezentace příspěvků pouze v anglickém jazyce. Možnost využití anglického jazyka dalo prostor pro aktivní účast zahraničních studentů z Číny a speciálním pedagogům z Valdosta State University.

Podvečerní program

Jednání prvního dne umocnil podvečerní program, který zajistil dramatický kroužek o.s. Spolu Olomouc pod vedením Dariny Deákové. Dramatický kroužek se prezentoval emotivním představením „Světlo a stín“.

Nová tradice: I. Olomoucké speciálněpedagogické dny
Konferenční jednání bylo velmi široce pojeté. Jeho součástí byly ještě dvě akce. V prvním případě to byla **II. Tyflopeditická konference**, která proběhla souběžně s jednáním v sekci dne 7. 3. 2013, ve druhém případě šlo o realizaci **I. konference mladých vědeckých pracovníků**, která proběhla 8. 3. 2013. Celkem se jí aktivně účastnilo 30 studentů doktorandského studia a mladých vědeckých pracovníků z univerzitních pracovišť v ČR a zahraničí. Rozsah jednání a šíře problematiky daly prostor pro vytvoření nové tradice Ústavu speciálněpedagogických studií, která bude spočívat v realizaci pravidelných několikadenních setkávání speciálních pedagogů. Popřejme Olomouckým speciálněpedagogickým dnům řadu pokračování.
Olga Krejčířová

Katedra bohemistiky FF UP pořádá ve dnech 6.–8. května 2013 **XIV. MEZINÁRODNÍ SETKÁNÍ MLADÝCH LINGVISTŮ** s podtitulem **Jazyková EUROMOZAICA – místo pro divergenci / konvergenci jazyků**.

Ústřední témata letošního ročníku jsou: ■ jazyková politika EU: evropská integrace a/vs. jazyková diverzita, jazyky regionální, jazyky menšinové, jazyk imigrantů, jazykové kontakty/konflikty ■ národní jazyky a jejich diferenciace: regionální dialekty a proces koiné-zace, sociolekty, spisovný jazyk a jeho funkce, jazykový standard, spisovný jazyk jako konstrukt (?) ■ jazyková situace v ČR: postavení spisovné češtiny, gramatické popisy současné češtiny, teorie jazykového vývoje, otázka jazykové diglosie ■ ČNK jako zdroj jazykových dat: reprezentativnost korpusu, korpusová lingvistika

V rámci setkání proběhne také III. ročník celostátní soutěže pro pregraduální studenty Student a věda: Lingvistika. Podrobnější informace naleznete na <http://www.mladi-lingviste.cz/>

Práva a povinnosti studentů

Oddělení pro studium Rektorátu UP informuje studenty o možnosti navštívit přednášku tohoto oddělení, která je pořádána ve spolupráci se studentskou kurií Akademického senátu UP. Přednáška se zaměřuje na práva a povinnosti studentů UP (mimo jiné např. poplatky spojené se studiem, aktuální novela zákona o vysokých školách...). Uskuteční se ve čtvrtek 2. 5. 2013 od 15:00 hod. v aule FF UP, Křížkovského 10.
Mgr. František Komoň
právnick Oddělení pro studium

ŽURNÁL Univerzity Palackého

Vychází každé druhé pondělí | Registrace: MK ČR E 12524, ISSN 1804-6754
Vydává Univerzita Palackého v Olomouci, Křížkovského 8, 771 47 Olomouc | IČ: 61989592
Předseda redakční rady: Michal Malacka | Vedoucí redakce: Pavel Konečný
Redakce: Biskupské nám. 1, Olomouc | Telefon 585 631 155 | E-mail: zurnal@upol.cz
Tisk: Tiskárna Budík Grafika, s. r. o. | Náklad 2 000 ks
VYTIŠTĚNO NA RECYKLOVANÉM PAPIRU

**POTKÁME SE
U MODRÉHO KONTEJNERU**

Absolutní triumf: všechny stupně vítězů pro olomoucké sjezdaře

MILADA HRONOVÁ

První, druhé i třetí místo obsadili kanoisté Sportovního klubu Univerzity Palackého na šumavské Otavě při mistrovství republiky. Kajakárky byly navíc stříbrné.

„Je to velký úspěch. Poprvé v historii totiž kajakáři jednoho oddílu totálně ovládli český šampionát tříčlenných hlídek a získali všechny tři medaile,“ řekl za olomoucké kanoisty David Knebel.

Na Otavě šlo o body do nejvyššího domácího seriálu českých pohárů, a především o důležité kvalifikační body pro českou nominaci na evropský šampionát. Podle Knebela se tu zemské poháry jezdí na fantastických vodách, přestože jsou si české tratě velmi podobné a není jich mnoho.

„Málokde v Evropě i ve světě jsou takové podmínky a Otava, i když není na sjezd nejtěžší, patří k vybrané skupině řek. Je celkem dlouhá a mimořádně technicky náročná,“ vysvětlil David Knebel. Doplnil, že v této řece bývá často nedostatek vody, hodně kamenů, a závodník tak neustále musí hledat cestu. I tentokrát podle něj ukazatel vodního stavu v Čenkově pile naznačoval nutné přesunutí tratě, s oteplením a deštěm se situace naštěstí zlepšila.

Příprava na divokou vodu probíhá především na klidné vodě

Každý závod je jiný a každému kajakáři vyhovuje něco jiného. „Sjezdy na Čenkově pile se jezdí už dlouho

Bronzový, stříbrný a zlatý – Jonatán Šrámek, Richard Hála a Tomáš Slovák (zleva). Reprezentanti kanoistiky Sportovního klubu Univerzity Palackého. Foto: MILADA HRONOVÁ

a pravidelně. Jsou jakýmsi kompromisem mezi náročností. Nejtěžší závody bývají na Lipně. Pokud vím, tam mají strach jezdit i někteří zkušenější borci ze zahraničí,“ prohlásil vítěz šumavského závodu Tomáš Slovák.

Příprava na závody podle něj probíhá z 80 až 90 procent na klidné vodě. „Jezdíme u loďnice, věnujeme se intervalovým tréninkům. Především jde o všeobecnou fyzickou připravenost. Ve zbytku do sta procent se pak věnujeme tréninku na konkrétní řece. Když se pak připravujeme na mezinárodní závod, jezdíváme tam třikrát až čtyřikrát trénovat,“ popsal

tréninky Slovák. K těm podle něj pak patří i silová příprava v posilovně, v zimě kanoisté jezdí na běžky.

Zavodní kanoistika je celkem bezpečná

I když kanoistiku považuje za celkem bezpečný sport, Tomáš Slovák je známý tím, že si v trénincích často sahá na samé dno. „Je to dřina, člověk při každém tréninku téměř vypustí duši. Jedině tak se totiž může zlepšit,“ řekl jeden z nejlepších kanoistů. Trpí zátěžovým astmatem, a tak není výjimkou, že se na tréninku i pozvrací.

Také stříbrný Richard Hála si nemyslí, že by byla závodní kanoistika nějak nebezpečná. „Ve fotbale je úrazů daleko více,“ řekl s úsměvem. Problém vidí spíše v tom, že ne každý je schopen překonat vnitřní strach. „Když se kanoe převrátí a závodník se ocitne pod vodou, může to být psychicky náročné,“ doplnil stříbrný Hála.

Mistrovství Evropy je za dveřmi

Sjezdaři mají za sebou všechny testovací závody. Před časem se jel český postupový závod na Sázavě,

Mistrovský titul na Otavě vyjelo trio Tomáš Slovák, Robert Knebel a Karel Slepica.

Stříbro získali Petr Kratochvíl, Richard Hála a Adam Neubert.

Bronzovou medailí zkompletovali naprostý triumf olomouckých barev Jonatán Šrámek, Petr Kubů a Ondřej Novák.

Stříbro v hlídkách vyjely kajakárky Petra Halašková, Tereza Krausová a Klára Hricová.

nedávno hostila Morava u Postřelova moravskou obdobu závodů pro širokou sjezdovou veřejnost.

Jistotu startu na mistrovství Evropy si hned v prvním závodě na Otavě zajistil vítězstvím debikanoista David Lisický, který o týden později na mistrovství ČR na Kamenici přidal i domácí individuální titul. Druhým jistým nominovaným na první vrchol sezony se stal i kajakář Tomáš Slovák, kterému k postupu na ME stačilo republikové stříbro z divoké Tanvaldské Kamenice.

Mistrovství Evropy se chystá na druhý květnový víkend na řece Soči pod slovinským Bovcem, kde se brzy budou rozdělovat medaile nejlepším sjezdařům v dlouhém sjezdu i sprintu.

„I tam bude hodně záležet na tom, kolik bude mít řeka vody. Když jí bude málo, budeme kličkovat mezi kameny. I tam jsme však už zažili situace, kdy bylo vody o dva až tři metry více. A to by byl pak vskutku úplně jiný závod,“ uzavřel David Knebel.

Volejbalistky obhájily v extralize bronz

Volejbalistky Univerzity Palackého po roce obhájily bronzové medaile v nejvyšší domácí soutěži. Vysokoškolačky rozdrtily soupeřky z Přerova jednoznačně ve třech setech, když proměnily hned první mečbol. Hned poté vypuklo na šternberské palubovce radostné veselí a nechyběly ani slzy štěstí. Bronzovou medaili převzala i matka zesnulé hráčky Aleny Honkové.

Vysokoškolačky musely druhý zápas v sérii, hrané na dvě vítězství, odehrát ve Šternberku kvůli pronájmu olomoucké univerzitní haly pořadatelům jiné akce. Stísněné podmínky pro diváky přesto minulý víkend vytvořily Olomoučankám domácí atmosféru.

„Dařilo se nám všechno, na co jsme sáhly, ale myslely jsme si, že soupeřky budou více bojovat,“ komentovala vítězné utkání kapitánka Veronika Tinklová. Play-off je podle

ní vždy o momentální síle družstva. „My jsme se semkly a vydařilo se,“ dodala kapitánka.

Na palubovku se vůbec nedostala blokačka Hana Vanžurová. Líto jí to ale nebylo. „Uhrála jsem si toho za celý rok ažaž, byla jsem i ráda, že jsem ke konci sezóny vše hrát nemusela,“ řekla Vanžurová poté, co si osušila slzy, které jí vytryskly při písni We Are the Champions.

Ještě dojemnější byla obětí dívek s matkou jejich zesnulé spoluhráčky Aleny Honkové. Sezónu od jejího úmrtí hrály s číslem jejího dresu na hrudi a na hřišti dnes byla Alena i na fotografii.

„Byla to pro tým krizová situace. To nás v lednu hodně rozhodilo, tehdy jsme si řekly, že kvůli ní musíme nějakou medaili uhrát. Náš výkon postupně gradoval, myslím, že dnes

jsme odehráli jeden z nejlepších zápasů,“ prohlásil trenér Jiří Teplý.

Sezónu začínaly volejbalistky se zámořskou posilou. „Brazílka Tiago nám moc nevyšla, tak jsme ji odeslali zpátky, očekávali jsme od ní něco jiného. Vůbec se výkonnostně nechýtila. Než tady mít Brazílku, aby nehrály naše blokačky, je lepší dát šanci našim holkám,“ komentoval trenér odchod někdejší „vábníčky“.

Nová sezona začne bez Ivany Chmelnarové a Lucie Piňosové, které klub SK UP opouští. „Sháníme blokačky,“ naznačil Teplý. Detailnější změny v kádru ale nechtěl popisovat, protože zatím není nic jasného.

Volejbal se v Olomouci hraje 60 let od roku 1953. Poslední mistrovský titul získaly ženy v roce 1996, byl čtvrtý v řadě za sebou. Na špičce extraligy se ale drží trvale. (caf)

SOUTĚŽ

Jak dlouho trvá proplutí Olomouce na raftech?

Odpovězte správně do majálesu na tuto soutěžní otázku a získáte sjezd na raftech Olomoucí pro 6 osob od společnosti Rafting Morava. Odpověď pošlete na e-mail: zurnal@upol.cz (Předmět: rafty)

Nápověda: údaje lze najít na stránkách www.raftingmorava.cz

Univerzitní přebor ovládli mistři republiky

Foto: PAVEL KONEČNÝ

Areál olomoucké Lokomotivy hostil minulý týden atletický Přebor Univerzity Palackého. Na start se postavilo 125 sportovců. Cenu děkana za nejlepší ženský výkon získala Pavla Hřivňová z brněnské VUT, mezi muži dominoval Roman Paulík z olomoucké přírodovědecké fakulty.

Olomoučanka Hřivňová na tomto atletickém stadionu vyrůstala. Běhat zde začala v roce 2000. „Až na vysokou školu jsem šla do Brna,“ objasnila mistryně republiky na tratích 60, 100 a 200 metrů. Univerzitní přebor pojala jako trénink poté, co se vrátila ze soustředění ve Španělsku. A s časem 18,22 uběhla na 150metrové trati osobní rekord.

„Běh ovlivňuje hlavně psychika, když jdete na start s tím, že vám to nejde, tak je to předem prohraný závod. Člověk si musí věřit, ale důležitá je i příprava nebo výživa,“ řekla Hřivňová.

Paulík zvítězil na trati desetkrát delší. Patnáctistovku zaběhl za 4:04,07.

Přebor zahrnoval kromě běžec-kých disciplín také vrh koulí, hod diskem, oštěpem a skoky do dálky a do výšky.

„Letošní účast byla proti předchozím letům malá, loni byla účast dvojnásobná,“ zalitoval ředitel závodů Vítězslav Prukner. (caf)

Foto: DAVID SEDLÁK

Stane se

■ pondělí 29. dubna (15:00)
Beseda s Janem Zahradilem **Krise evropské integrace**. Rotunda – budova A, PF UP.

■ pondělí 29. dubna (20:30)
Load-Up vol. 5: 365 dní v roce, jedna hodina v týdnu v autorském pojetí dramaturgyně Š. Ištvánkové. Deníkové videozáznamy na YouTube. UC UP, filmový sál.

■ úterý 30. dubna
Veletrh **Job Fair Kontakt 2013** zprostředkuje studentům kontakt se subjekty působícími v odvětví práva. Součástí budou prezentace advokátních kanceláří a organizací. Aula PF UP.

■ úterý 30. dubna (16:45)
Hostem L. Machaly v cyklu autor-ských besed a čtení **Ex libris** bude zakladatel olomouckého Studia Hořící žirafy, dramatik a režisér **David Drábek**. FF UP, Křížkovského 10, zasedací místnost děkanátu (2.46).

■ úterý 30. dubna (19:30)
Premiéra divadelního představení **Dick, Dvořák, Zabilanský: Vira našich otců?** Inscenace podle povídky Faith of Our Fathers Philipa Kindreda Dicka. UC UP, divadelní sál K3.

■ 3.–5. května 2013
Konference **2. mezinárodní kolokvium latinskoamerických studií: jazyk a politika** se zúčastní odborníci z Evropy a Latinské Ameriky, kteří se zabývají problematikou indiánských jazyků a analýzou diskurzu. UC UP, auditorium maximum.

■ 6.–8. května 2013
XIV. mezinárodní setkání mladých lingvistů **Jazyková euromozai-ka – místo pro divergenci / konvergenci jazyků (?)** FF UP, Křížkovského 10.

■ úterý 7. května (18:00)
Vernisáž výstavy **Useful symbiosis / Užitečná symbióza**. Galerie Caesar.

■ 9.–10. května 2013
7. ročník mezinárodní vědecké konference **Olomoucké právnické dny**. PF UP. (lsk)

Autor a originál

Fotograf Jadran Šetlík a rektor Miroslav Mašláň neboli autor portrétního obrazu, jeho námět a výsledek práce. Rektorův portrét je součástí Šetlíkovy výstavy Osobnosti naší vlasti.
Foto: PAVEL ROZSÍVAL, VMO

Václav III. i rektor univerzity. Vlastivědné muzeum má dvě galerie osobností

Panovníci, církevní hodnostáři, umělci, vědci, vojevůdci i sportovci, kteří byli v minulosti spjati s regionem, tvoří novou expozici Vlastivědného muzea nazvanou Galerie osobností Olomouckého kraje. Novou expozici doplňuje výstava fotografických obrazů Jadrana Šetlíka Osobnosti naší vlasti. Hned na prvním portrétní je zachycen rektor Univerzity Palackého Miroslav Mašláň.

„Musím říct, že fotografování bylo příjemné, i když udělal asi sto padesát snímků. Jednou fotil ze země, podruhé ze žebříku a jeho manželka

neustále natáčela světelná zrcadla,“ popsal vznik portrétního rektora. V pražském ateliéru Jadrana Šetlíka strávil asi dvě hodiny.

Mašláň patří do skupiny českých osobností spojených se vzděláním. Šetlík nejenže portrétoval i rektory jiných škol, ale vytváří i další cykly, například významné osobnosti české medicíny. „Nafotil jsem ale i přes sto ruských osobností,“ podotkl Šetlík.

Každý Šetlíkův portrét je originál. „Nepoužívám žádné digitální technologie. Fotím na negativ, zvětšuji a fotografickou emulzi

přenáším na plátno natažené na rámu. Ručně,“ zdůraznil. Na závěr použije transparentní gel. „Pokud z jednoho negativu vytvořím dva obrazy, nebudou identické, budou to dva originály,“ dodal Šetlík. Jeho výstava zachycuje například i olomouckého kardiologa Miloše Tábořského, architektku Evu Jiříčnou nebo podnikatele Tomáše Baťu.

Autory výstavy Galerie osobností jsou historikové Jiří Fiala a Jan Sobotka. „Přináší ale i řadu zajímavostí či kuriozit, které dokazují, že slavné osobnosti byly smrtelníky

z masa a krve. Návštěvníci se tak dovedí například i to, komu vděčíme za řízek v trojobalu, kdo vymyslel slovo slabikář či která z osobností světové vědy měla slabost pro pravé olomoucké tvarůžky,“ uvedla za Vlastivědné muzeum Renáta Fífková.

„Do budoucna plánujeme také postupné doplnění naší galerie voskovými figurinami těch nejznámějších historických postav spojených s Olomouckým krajem, jako byli František Josef I., Václav III., Marie Terezie nebo Gustav Frištenský,“ konstatoval ředitel muzea Břetislav Holásek. (caf)

UNIVERSITAS PALASCAKIANA

Mediální obraz univerzity v odrazu zpětného zrcátka tiskového mluvčího Radka Palašáka

Ze slibované reformy vysokých škol je nakonec jen novela stávajícího vysokoškolského zákona. Podle rektora UP Miroslava Mašláne však i tato novela přináší nejméně dvě dominantní změny – jednak dlouhodobější jistotu ve financování vysokých škol, jednak změnu v oblasti akreditačního procesu. Předloha neřeší problematiku školního či zápisného, jež podle něj stejně nebylo ničím jiným než převlečeným školním. (ČT 24 | 24. 4.) **Nezbývá než věřit, že novela není jen převlečená konzervace statu quo.** ■ Osm programových bloků, více než 100 filmových projekcí, 19 snímků ve světové, 15 v české soutěži, 160 festivalových hostů ze zahraničí i Česka a 3 715 akreditovaných návštěvníků. Takové bylo v číslech letošní AFO. (ČT1, ČT24, ČRo Olomouc, Deník, Metro, MfD, Novinky, Týden | 15.–24. 4.) **Hodnota pro univerzitu: nevyčíslitelná.** ■ Nenamlouvejme si, že když chodíme do vietnamské večerky, známe vietnamský byznys, říká Jan Procházka, absolvent olomoucké přírodovědecké fakulty. Podle něho si v této asijské zemi už řada tuzemských exportérů vylámala zuby. „Vietnamci umějí prostoupit do naší duše, ale my je vůbec neznáme,“ varuje. (Ekonom, iHNed | 18. a 23. 4.) **A asi to o nás neplatí jen v případě vietnamského lidu.** ■ Univerzita Palackého může mít jako první vysoká škola v Česku veřejného ochránce práv studentů. Akademický senát vzal za svůj návrh svého člena – studenta práv Petra Sojky. „Ombudsman bude mít svoji kancelář, měla by to být funkce na plný

úvazek. Není vyloučena přítomnost dalších osob – třeba expertů v oboru právo a podobně. Optimální počet zaměstnanců kanceláře by měl být 3 až 5,“ dodal Sojka. (Rozhlas | 13. 4.) **Návrh zní líbivě. Jestli my to ale s těmi studentskými právy trochu nepřeháníme. O nových úřadech nemluvě.** ■ Skvělou zábavu, desítky koncertů, výstav i sportovních aktivit nabídne letošní Majáles Univerzity Palackého. „Nechceme pořádat akci pouze pro studenty, program cílíme třeba i na rodiny s dětmi,“ řekl hlavní koordinátor oslav a člen oddělení komunikace Ondřej Martínek. Majáles začne korunovací krále v úterý 7. května. (Deník | 18. 4.) **Král je mrtev, ať žije král.** ■ Podle profesora Josefa Jařaba z katedry amerikanistiky je oscarový film o Abrahamu Lincolnovi velmi věrný popisováním historickým událostem. Filmu se prý podařilo přiblížit realitě víc než mnohým učebnicím. (Lidovky | 12. 4.) **Film z hollywoodské produkce jako multimediální studijní opora?** ■ Rozsáhlé cvičení má za sebou fakultní nemocnice a olomoucká lékařská fakulta. Po nehodě autobusu a osobního auta se zdravotníci museli postarat o 60 zraněných lidí najednou. Nejednalo se ale o skutečné pacienty, ošetřování byli pouze profesionálně namaskovaní figuranti. (Právo | 16. 4.) **Jsou situace, kdy je lepší prakticky nabyté dovednosti vůbec nevyužít.** ■ Kvetoucí tulipány, narcisy nebo macešky, ale také zahradnické trhy, poradny i přírodovědecké pokusy nebo právnický kvíz nabídla jarní Flora Olomouc. Letošní ročník nesl podtitul Vivat Academia, inspiroval se totiž 440. výročí olomoucké univerzity. (MfD, ČT1, ČRo Olomouc, E15 | 19.–23. 4.) **Inspiraci neztrácejte ani časopis, který právě držíte v ruce. Vivat Žurnál!**

